

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Milana Taubera a Mgr. Martiny Weissové ve věci

žalobce:

A. D. D.

zastoupen advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Příkop 8, 602 00 Brno

proti

žalovanému:

**Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech
pobytu cizinců**

sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2018, č. j. MV-127283-12/SO-2017

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se u Městského soudu v Praze domáhal svou žalobou zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2018, č. j. MV-127283-12/SO-2017. Tímto rozhodnutím zamítl žalovaný správní

orgán žalobcem podané odvolání a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 10. 2017, č. j. OAM-31091-27/DP-2015, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ve věci jeho žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny. Podle názoru správního orgánu prvního stupně totiž nebyly naplněny podmínky § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu pro obnovu řízení.

2. Svoji žádost o obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu odůvodnil žalobce skutečností, že mu manželka v době vedení původního řízení neposkytla údaje ani důkaz o výši svého zaplaceného pojistného na všeobecném zdravotním pojištění za rok 2015 a rovněž mu v té době neposkytla údaje ani důkaz o výši svého zaplaceného pojistného na sociálním zabezpečení a na státní politiku zaměstnanosti za rok 2015, a to pro malicherné manželské spory. Dne 11. 9. 2017 mu měla manželka dodatečně tyto důkazy poskytnout, pročez žalobce podal žádost o obnovu řízení.
3. Žalobce v podané žalobě uvádí, že úvahy žalovaného obsažené v napadeném rozhodnutí nemají oporu v zákoně. Podle žalobce je totiž podstatné, že nové skutečnosti a důkazy žalobce nemohl dříve předložit, protože jejich předložení bylo zcela závislé na vůli jiné osoby (jeho manželky), která mu je odmítla poskytnout. V této souvislosti uvedl, že pokud správní orgán měl pochybnosti o splnění podmínek pro obnovu řízení, nic mu nebránilo, aby k ověření skutečného stavu věci vyslechl manželku žalobce.
4. Dále žalobce zdůraznil, že shora uvedenou argumentaci uplatnil již ve svém odvolání. Podle jeho názoru se ovšem žalovaný s touto argumentací v napadeném rozhodnutí vyrovnal nesrozumitelně, čímž zatížil svoje rozhodnutí vadou.
5. Žalobce navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.
6. Žalovaný ve svém vyjádření k obsahu žaloby uvádí, že v případě žalobce se nejedná o neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního rozhodnutí, a které nemohl žalobce v původním řízení uplatnit. Naopak zdůraznil, že důkaz (doklad) o výši zaplaceného pojistného na všeobecném zdravotním pojištění za rok 2015 a důkaz (doklad) o zaplacení pojistného na sociálním zabezpečení a na státní politiku zaměstnanosti za rok 2015 jsou důkazy (doklady), které žalobce mohl a byl povinen jako účastník původního řízení poskytnout příslušnému správnímu orgánu, neboť původní řízení bylo pravomocně ukončeno dne 23. 9. 2016.
7. K otázce výsledku manželky žalobce žalovaný uvedl, že výslech nebyl žalobcem v žádosti o obnovu řízení navrhován. Nadto jej žalovaný považuje za nadbytečný, neboť v návrhu na obnovu řízení nebyly uvedeny žádné neznámé skutečnosti nebo důkazy, které žalobce nemohl uplatnit v původním řízení.
8. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.
9. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
11. Soud shledal důvody pro přednostní projednání a rozhodnutí věci podle § 56 odst. 1 s. ř. s. Z jeho vlastní činnosti je soudu známo, že s žalobcem bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění. Hrozí proto, že žalobce bude nucen opustit území České republiky. Soud proto rozhodl o věci bezodkladně poté, co se o této skutečnosti dozvěděl.
12. Žaloba není důvodná.

13. Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu: „*Rízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými [...] a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.*“
14. K institutu obnovy řízení soud obecně uvádí, že obnova řízení se skládá ze dvou samostatných stadií. V prvním stadiu, které je upraveno v § 100 správního řádu jako tzv. *indicium rescindens* (řízení o povolení či nařízení obnovy), správní orgán zkoumá, zda jsou splněny podmínky pro obnovu řízení, ale neposuzuje meritorně pravomocné rozhodnutí a pouze rozhodne, zda povolí či nepovolí (nařídí či nenařídí) obnovu řízení. V případě, že správní orgán povolí či nařídí obnovu řízení, přichází druhé stadium, tzv. *indicium rescissorium* – obnovené řízení podle § 102 správního řádu, kde se opětovně rozhoduje o meritu věci, o němž již bylo rozhodnuto v původním řízení (Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: *Správní řád. Komentář*. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, komentář k § 100 správního řádu). Projednávaná věc spadá do první kategorie, neboť správní orgány zkoumaly, zda jsou splněny podmínky pro obnovu řízení.
15. Z obsahu žaloby je zřejmé, že se žalobce dovolává důvodů dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.
16. Z tohoto ustanovení vyplývá, že důvody pro obnovu řízení je třeba zkoumat kumulativně podle dvou kritérií: i) formálního, tedy zda vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými; a ii) materiálního, tedy zda tyto skutečnosti nebo důkazy mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem rozhodování.
17. Co se týče naplnění formálního kritéria důvodů pro obnovu řízení, žalobce požádal o obnovu řízení o udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem soužití rodiny na území České republiky, neboť mu manželka měla poskytnout důkazy (doklady), které mu dříve poskytnout odmítala. Jedná se přitom o důkazy, které sice dle tvrzení žalobce měly existovat v době původního řízení a které mu jsou ku prospěchu, na druhou stranu se nejedná o doklady, jejichž existence by žalobci byla v době trvání původního řízení neznámá (ostatně to ani sám žalobce netvrdí), jak to vyžaduje § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Už jen na základě toho by bylo lze dojít k závěru, že správní orgány nepochybily, pokud obnovu řízení nepovolily (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2015, č. j. 6 Ads 228/2014-19).
18. Co se samotné argumentace žalobce stran nemožnosti předložit dotčené důkazy týče, soud ji nepovažuje za přesvědčivou. Právě naopak se ztotožňuje s argumentací žalovaného. Pokud totiž žalobce žádal o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem soužití rodiny na území České republiky, měla jeho manželka (jako osoba, se kterou chtěl v ČR žít) mimořádný zájem na kladném vyřízení jeho žádosti. Jenom stěží si proto lze představit, že by kladnému vyřízení žalobcovy žádosti bránila tím, že by mu odmítla vydat potřebné doklady. Tvrzení žalobce působí nevěrohodně zvláště za situace, kdy je zdejšímu soudu z vlastní činnosti známo, že manželka žalobce naopak za udělení povolení k dlouhodobému pobytu pro svého manžela aktivně vystupovala, a to nejprve pomocí odvolání proti rozhodnutí, kterým byla žalobcova pobytová žádost v původním řízení zamítnuta, a později pak dokonce i pomocí žaloby správní včetně opakovaných návrhů na přiznání odkladného účinku žaloby (ostatně poznotek, že s žalobcem bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění a že je zapotřebí jeho situaci naléhavě řešit, zprostředkovala soudu právě žalobcova manželka). Navíc, i kdyby žalobcova tvrzení o absentující součinnosti jeho manželky byla pravdivá, nic mu nebránilo u správního orgánu využít procesní nástroje, pomocí nichž by se vydání dotčených důkazů (dokladů) mohl domoci (§ 53 odst. 1 správního řádu). Lze proto uzavřít, že správní orgány nepochybily, když v projednávané věci obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nepovolily, neboť se žalobci

nepodařilo prokázat, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které žalobce, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Jinak řečeno, v projednávaném případě nebyla naplněna formální kritéria důvodů pro obnovu řízení, pročez nebylo možné obnovu řízení povolit.

19. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
20. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak tomu v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. září 2019

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.